

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Tarnai Tamás ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Varga Attila ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a dr. Witzl Péter ügyvéd által képviselt **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen 32.840.375 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2010. július 8. napján kelt 3.G.40.133/2009/21. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által 22. és a felperes által 25. sorszámon előterjesztett és 27. sorszámon indokolt fellebbezések folytán meghozta a következő

részítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatja és az I. rendű alperest terhelő, számlakövetelésen alapuló marasztalás összegét 32.840.375 (harminckettőmillió-nyolcszáznegyvenezer-háromszázhetvenöt) forintra, és annak 2009. július 18-tól a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamataira felemeli.

Ezt meghaladóan, az I. rendű alperessel szembeni 14.495.356 (tizennégymillió-négyszázkilencvenötezer-háromszázötvenhat) forint késedelmi kamatkövetelés és az I. rendű alperessel szembeni elsőfokú perköltség és illeték viselése tekintetében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes adóhatóság felhívására - 1.154.000 (egymillió-százötvennégyezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 530.000 (ötszázharmincezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.
Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Megállapítja, hogy az elsőfokú ítélet részbeni hatályon kívül helyezése folytán a felperesi fellebbezésre le nem rótt eljárási illeték összege 333.000

(háromszázharmincháromezer) forint, a felpereseknek és az I. rendű alperesnek járó másodfokú perköltség összege pedig személyenként 270.000-270.000 (kettőszázhetvenezer-kettőszázhetvenezer) forint.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetének részben helyt adva, az I. rendű alperest 9.783.887 forint tőke és kamatai megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan az I. rendű alperessel szemben, továbbá a II. rendű alperessel szemben teljes egészében elutasította a keresetet. Bár megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes között takarmányszállításra vonatkozóan szállítási szerződés jött létre, és azt is, hogy e szerződés alapján az I. rendű alperes a felperes részére a perbeli takarmányra a megrendelést leadta, a felperes szállítását, a takarmány I. rendű alperes általi átvételét, és ezért az I. rendű alperes fizetési kötelezettségét csak azoknak a számláknak a tekintetében találta bizonyítottnak, amelyekhez a mellékelt fuvarlevélen az átvevőnél az I. rendű alperes bélyegzője megtalálható volt. Azokra a számlákra alapított keresetet, ahol a fuvarlevélen nem az I. rendű alperes, hanem a B. -F. Kft. bélyegzője szerepelt, illetőleg, amelyekhez csatolt fuvarlevélen egyáltalán nem volt bélyegző csak aláírás, azért utasította el, mert álláspontja szerint ezekben az esetekben a felperes az I. rendű alperes perbeli vitatásával szemben nem bizonyította a szállítólevélen szereplő takarmánymennyiségnek az I. rendű alperes által történt átvételét. A felperes által késedelmi kamat címén igényelt 14.495.356 forint tekintetében a felperes keresetétét akként értelmezte, hogy ezt a felperes a ki nem fizetett, per tárgyává tett számlák után járó késedelmi kamat címén érvényesíti, ezért a keresetet ebben a részében akként bírálta el, hogy az alaposnak talált felperesi számlakövetelések tekintetében az egyes számlák fizetési határidejétől kötelezte az I. rendű alperest a szerződésben kikötött mértékű késedelmi kamat megfizetésére.

Az ítélet ellen felperes és az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, az I. rendű alperesnek további 23.856.488 forint számlatartozás és 14.495.356 forint kamattartozás, valamint ezeknek 2009. július 8-tól számított törvényes késedelmi kamatai megfizetésére kötelezését, valamint a II. rendű alperes részére megítélt 1.481.000 forint perköltség leszállítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárás során a számlakövetelés alapjául szolgáló megrendelések, fuvar- és szállítólevelek másolatának becsatolásával bizonyította követelése jogalapját és összecszerűségét is. Utalt e körben a felek között kialakult gazdasági kapcsolatra, és ezen belül arra, hogy az I. rendű alperes által a perbeli szerződés alapján már kiegyenlített számlakövetelések tekintetében is történtek olyan szállítások, amelyek során a fuvarlevelet nem az I. rendű alperes, hanem a B.

-F. Kft. pecsétjével látták el, ennek ellenére az I. rendű alperes a kiszállított mennyiség átvételét nem vitatta. Hivatkozott arra is, hogy a szállítások megszüntetését és a felperes fizetési felszólítását követően az I. rendű alperes nem a leszállított takarmány átvételének hiányát, hanem a minőséget kifogásolta. Késedelmi kamatkövetelése körében előadta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében írtakkal szemben kereseti követelése nem a keresettel érvényesített számlatarozás tőkésített kamata, hanem a felek között 2008-2009. évben történt szállításokból eredő, a már kifizetett számlák után felszámított késedelmi kamat. A II. rendű alperes tekintetében előterjesztett fellebbezését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség rendkívüli mértékben eltúlzott.

Az I. rendű alperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatására irányult akként, hogy a másodfokú bíróság a felperes keresetét az I. rendű alperessel szemben is teljes egészében utasítsa el, és kötelezze a felperest az I. rendű alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségeinek megfizetésére, mert álláspontja szerint a szállítások megtörténtét az I. rendű alperes bélyegzőjének látszó lenyomatok önmagukban nem igazolják, ezért az elsőfokú bíróság helytelenül fogadta el azt a fuvarlevelekhez tartozó szállítólevelekben megjelölt mennyiségű takarmány I. rendű alperes általi átvételnek bizonyítékeként.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő. A II. rendű alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése az I. rendű alperessel szemben alapos, a II. rendű alperessel szemben alaptalan. Az I. rendű alperes fellebbezése alaptalan az alábbiak szerint:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárás adatai alapján a következőkkel egészíti ki:

A felperes által 7/3/1. és 7/3/2. sorszám alatt csatolt az I. rendű alperes részéről I. T. által a felperes jogelődjének elküldött, a 2009. év 24. és 25. hetére vonatkozó megrendelésekben feltüntetett takarmánymennyiségek és telephelyek megegyeznek a megrendelés alapján I. rendű alperes részére a szállító- és fuvarlevelek szerint kiszállított takarmánymennyiségekkel, illetve telephelyekkel. A felperes által a periratokhoz csatolt fuvarleveleken szereplő átvevő aláírása több esetben megegyezik az említett megrendeléseken az I. rendű alperes által megjelölt telephelyvezetők személyével, akik az I. rendű nevében voltak jogosultak a takarmány átvételére.

Az I. rendű alperes a takarmány-megrendelés teljesítésének hiányát azokban az esetekben sem kifogásolta, amikor a fuvarlevélen a B. -F. Kft. bélyegzője szerepelt, vagy amikor bélyegző nélkül a telephelyvezető vette át a leszállított mennyiséget. A B. -F. Kft. bélyegzője alatt több esetben olyan személyek aláírása (neve) szerepelt, akiket az I. rendű alperes a megrendelőn telepvezetőként megnevezett.

Az I. rendű alperes 2009. július 7. napján a felperes jogelődjéhez intézett levelében tájékoztatta a felperes jogelődjét arról, hogy a takarmány szállítására vonatkozó szerződést a felperesi jogelőd folyamatosan hibásan teljesítette, emiatt a jövőben

nem kíván a felperesi jogelődtől tápot vásárolni, és a követelése pontos kimunkálásáig a számlák kifizetését felfüggeszti, ugyanis valószínűleg kártérítési követelése meg fogja haladni a még ki nem fizetett számlák összegét.

Az így kiegészített tényállás alapján a másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság által elfoglalt azzal a jogi állásponttal, hogy a perben a felperes nem bizonyította, hogy a kiszámlázott és a per tárgyává tett takarmány az I. rendű alperes részére leszállításra került.

A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a bíróságnak a Pp. 206.§ (1) bekezdése alapján a bizonyítékok egybevetése és összegzése alapján kell kialakítania a tényállást. Ennek megfelelően értékelni kell azt a körülményt, hogy az I. rendű alperes alkalmazottja volt az, aki a perbeli tápmennyiséget megrendelte, hogy a megrendeléssel a szállítólevelek és fuvarlevelek összhangban állnak, illetve, hogy az I. rendű alperes a pert megelőzően nem a szállítás hiányára, hanem minőségi kifogásra hivatkozással tagadta meg a számlák ellenértékének megfizetését.

Figyelembe vette a másodfokú bíróság azt is, hogy a szerződő felek a fuvarozásról fuvarlevelet állítottak ki, amely a Ptk. 489.§ (1) bekezdése értelmében bizonyította a fuvarozási szerződés létrejöttét, illetve a küldemény átvételét, ezen túlmenően pedig a 89/1988.(XII.20.) MT rendelet 23.§ (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelő okmány használatával a küldemény kiszolgáltatását is a címzett részére. (BDT.2005.1152.)

A felek közötti szerződés teljesítése fuvarozó közbejöttével történt, amelyre tekintettel a Ptk.278.§ (4) bekezdése értelmében a teljesítés helye a megrendelő I. rendű alperes által megjelölt telephely volt.

A perben - a fentiek értelmében - a felperes a fuvarlevelekkel bizonyította, hogy a megrendelt takarmányt a fuvarozónak átadta, a fuvarozó pedig azt, hogy a megrendelés szerint megjelölt telephelyen az árut kiszolgáltatta.

Mivel pedig a megrendelő I. rendű alperes a pert megelőzően áruhiányt nem jelzett, a megrendelésnek megfelelő mennyiségű szállítás tényét nem vitatta, ezért úgy kell tekinteni, hogy a teljesítés helyeként megjelölt telephelyeken bárki is vette át a megrendelt takarmányt, azt az I. rendű alperes nevében tette.

A másodfokú bíróság mindezeket összességében mérlegelve úgy ítélte meg, hogy a perben a felperes bizonyítási kötelezettségének a számlák alapjául szolgáló takarmánymennyiség I. rendű alperesi átvétele tekintetében eleget tett.

A fentiek megerősítéseként megjegyzi a másodfokú bíróság - bár erre tényállást nem alapított -, hogy a felperes által a másodfokú eljárásban becsatolt az APEH Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága Általános Forgalmi Adóellenőrzési Főosztálya által készített jegyzőkönyv tartalma szerint I. T. az I. rendű alperes Kft. alkalmazottja volt. Az I. rendű alperessel szemben lefolytatott revízió során megállapítást nyert, hogy a tápvásárlások során a számlák egy részénél kapcsolt

vállalkozások dolgozói vették át az árut és más vállalkozás pecsétjét használták, illetőleg, hogy az I. rendű alperes telephelyein végrehajtott helyszíni szemlék nem eredményezték annak megállapítását, hogy a telephelyen konkrétan melyik cég működik.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a számlakövetelésre alapított kereseti kérelem tekintetében a Pp.213.§ (2) bekezdése szerinti részítélettel a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és ebben a körben a felperes keresetének teljes egészében helyt adva marasztalta az I. rendű alperest.

A felperes fellebbezése a késedelmi kamatköveteléssel kapcsolatban is alapos annyiban, hogy megállapította a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét ebben a körben tévesen értelmezte és tévesen tekintette a felperes keresetében érvényesített 14.495.356 forint tőkésített késedelmi kamatkövetelésnek a perbeli, ki nem egyenlített számlatartozások után felszámított kamatkövetelésnek. A felperes perbeli beadványaiból egyértelműen megállapítható, hogy ez a követelés az I. rendű alperes által a felek szállítási szerződéses kapcsolata folytán már kiegyenlített számlák késedelmes fizetése alapján felszámított késedelmi kamat. E tekintetben azonban az elsőfokú bíróság az I. rendű alperest ellenkérelem előterjesztésére nem hívta fel. A másodfokú eljárásban a bíróság felhívására az I. rendű alperes úgy nyilatkozott, hogy ezt a kamatkövetelést vitatja, ezért a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a késedelmi kamat címén előterjesztett követelés tekintetében megalapozatlan, a bizonyítás nagy terjedelmű kiegészítése szükséges, ezért e körben a Pp. 252.§ (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárás során az elsőfokú bíróságnak fel kell hívnia a felperest a tényállásai bizonyítására és a bizonyítási eljárás lefolytatását követően megállapított tényállás alapján érdemben kell döntést hoznia a felperes késedelmi kamat jogcímén előterjesztett kereseti kérelme tekintetében is.

Az ítélet részbeni hatályon kívül helyezésére tekintettel a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte az I. rendű alperessel szembeni elsőfokú perköltség és illeték viselésére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést is, mert a hatályon kívül helyezéssel érintett kereseti követelés érdemi elbírálását követően lesz az elsőfokú bíróság abban a helyzetben, hogy meg tudja állapítani a helyes pernyertességi arányokat, és így a jogszabályoknak megfelelően tudjon döntést hozni az elsőfokú perköltség és illeték viselése kérdésében.

Alaptalannak találta a másodfokú bíróság a felperesnek a II. rendű alperessel szemben előterjesztett - a II. rendű alperes részére megállapított elsőfokú perköltség mérséklésére irányuló - fellebbezést. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének téves értelmezése folytán csak a számlakövetelés címén érvényesített 32.840.375 forintot vette a pertárgy értékének alapjául, a helyes pertárgyérték

azonban - a külön, tőkésített késedelmi kamat címén előterjesztett kereseti kérelemre is figyelemmel - helyesen 47.335.731 forint. Az e pertárgyérték alapján jogszabály szerint megállapítható ügyvédi munkadíjhoz képest az elsőfokú bíróság által a II. rendű alperes részére megállapított ügyvédi munkadíj már mérsékelt összegű, nem eltúlzott, annak további mérséklésére a másodfokú bíróság nem látott indokot.

A számlakövetelésre alapított fellebbezési kérelem tekintetében a felperes teljes egészében pernyertes, az I. rendű alperes teljes egészében peresztes lett a másodfokú eljárásban, így az I. rendű alperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése, valamint az Itv. 74.§ (3) bekezdése folytán irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján viselni tartozik az e fellebbezésekkel összefüggésben a felek illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Ugyancsak a felperes sikeres és az I. rendű alperes sikertelen fellebbezése folytán a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság az I. rendű alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének viselésre, amelynek mértékét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg ugyanolyan arányú mérsékelt összegben, mint amilyen arányban az elsőfokú bíróság döntése folytán a II. rendű alperes jogi képviselője részére megállapított ügyvédi munkadíj mérséklésre került.

A II. rendű alperessel szemben előterjesztett felperesi fellebbezés sikertelen volt, ezért a felperes viselni tartozik a II. rendű alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, amely az őt képviselő ügyvéd munkadíjából áll, és amelynek mértékét a másodfokú bíróság ugyancsak a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5) és (6) bekezdése alapján, az ügyvédi munkával arányban álló mérsékelt összegben állapította meg.

A hatályon kívül helyezett rendelkezésre tekintettel a kamatkövetelés címén érvényesített kereseti kérelemmel összefüggésben a másodfokú bíróság a Pp. 252.§ (4) bekezdése alapján a felek költségeit csak megállapította, annak viselésre kérdésében az elsőfokú bíróság határoz.

Pécs, 2011. február 23.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke,
Zóka Ferenc s.k. bíró

Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró,

Dr.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő